

Ministeriet gennem de senere Indberetninger fra Laboratoriets Bestyrer, at der her i Landet i særdeles stort Omfang benyttes Tilfætninger til Levnedsmidler — bl. a. Mælk — med det Formaal bedre at konservere disse, at de hyppigst anvendte Konserveringsmidler af denne Art ere Borsyre eller Præparater heraf samt Salicylsyre, og at den fortsatte Hjuelpe af Fødemidler, til hvis Konservering der enten er anvendt Borsyre i større Kvantiteter eller Salicylsyre, maa antages at medføre Fare for Konsumenternes Sundhed." Dette oplyser Laboratoriets Izhændehaver, og det finder han sig forpligtet til at gøre Ministeriet opmærksom paa. Der næst har Sagen været tilstillet Sundhedskollegiet, og det har, som det vil ses i Motiverne, jo udtalt tre Ting. For det første, at Borsyre og Borsyrepræparater maa anses for at kunne faa en meget betænkkelig Indflydelse paa Helbredstilstanden, naar der ved Hjuelpen af dermed præparerede Levnedsmidler i længere Tid i Organismen daglig indføres en Mængde af 1 Gram eller endog mindre af disse Stoffer. For det andet, at Borsyre, anvendt som Tilfætning til Næringsmidler (Mælk) for smaa Børn, maa anses for at kunne blive farlig, selv om der kun er Spørgsmaal om en Tilfætning i forholdsvist smaa Kvantiteter. Og for det 3dje, at Anvendelse af Salicylsyre og Præparater deraf i samme Djemed slet ikke burde tilstedes af Hensyn til disse Stoffers sundhedsfarlige Indflydelse. Der er altsaa her ikke Tale om Folks Smag, om de have Lust til at bruge surt eller sødt, eller om, hvad de ville sætte til deres Mad for at kynde den, men der er her Tale om, hvad de, der falholde Varerne i egen Interesse, og uden at Forbrugerne kunne vide af det eller kunne smage det, sætte til Varerne, og som kan virke fordæveligt. Der er jo her navnlig Tale om den Slags Ting, der ikke virke straks, og hvor det ikke nytter noget at henvise til — hvad jeg havde et Indtryk af, at den ærede Ordfører vilde — at de enkelte Personer i de enkelte Brugs-tilfælde kun faa et meget lille Kvantum. Dette kan ikke nytte, naar man bruger Varen stadig, saaledes som man f. Eks. gør med Mælk. Mælk er jo noget, som smaa Børn stadig drikke, og der er jo ogsaa mange voksne, der for deres Helbreds Skyld drikke Potter af Mælk om Dagen — ja, der er jo endog voksne, der i Maanedes, ja maaste i Aarevis ere henviste til næsten udelukkende at leve af Mælk. Naar det nu oplyses om disse Tilfætninger, at de ere stadelige og fordævelige, og at man endog ogsaa hertil bruger Salicylsyre, om hvilken Sundheds-kommissionen siger, at den overhovedet ikke

bur tilstedes i noget som helst Kvantum, saa er det dog ganske esdommeligt, at man mener at kunne styde dette Spørgsmaal fra sig under Henvisning til, at man ikke vil tillægge Administrationen en saa stor Myndighed. Jeg bryder mig for øvrigt aldeles ikke om nogen stor Myndighed paa dette Punkt. Havde det blot været det, Sagen drejede sig om, kunde man godt, om man havde forsøgt paa det, været enedes om at faa en Ordning, hvorved man undgik at lægge denne Myndighed i Ministeriets Haand. Der havde aldeles ikke været noget til Hindrer for at træffe en Bestemmelse, hvorved ligefrem det i saa Henseende fornødne optoges i selve Loven. Det kan ganske vist ikke ske, naar man, hvad der burde være naturligt, skal træffe en almindelig Regel, thi saa maa det henvises til Administrationen, fordi der ogsaa kan være Tale om andre Stoffer. Man kunde imidlertid, hvad jeg kunde forstaa, sige: Da vi have gjort disse praktiske Erfaringer, træffe vi nu de Bestemmelser, som behøves lige over for Borsyre og Salicylsyre; om 3 Aar saa vi jo Lovet igen, saa kunne vi tage andet med. Jeg skal prøve paa ved 3dje Behandling at stille en Vending i saa Henseende, hvorved jeg altsaa vil henstille til det høje Ting at sætte en Stopper for disse Misbrug. Jeg synes, at Lovgivningsmagten bør gøre dette, naar den af vedkommende sagkundige Autoriteter er varskoet om, at man her — i øvrigt i et fuldstændigt tilladeligt og lovligt Djemed og rimeligvis ubidende om Følgerne — til Levnedsmidler foretager Tilfætninger, som virke stadeligt. Under disse Omstændigheder turde det dog være ganske i sin Orden, at man søger at forebygge noget saadant, enten man nu vil gøre det ad Lovgivningsvejen, eller man vil overlade Sagen til Administrationen. Naar den ærede Ordfører saa henviste til, at dette ikke burde ske gennem en almindelig Regel, men at det maatte ske gennem lokale Bestemmelser, fordi der paa det ene Sted er mere Anvendelse for Bestemmelserne end paa det andet, saa kan jeg aldeles ikke være enig med ham deri. Det er lige saa vigtigt for Landboerne som for Købstadsboerne, lige saa vigtigt for Børn paa Landet, der drikke Mælk, som for Børn i Købstæderne, der drikke Mælk, eller i det hele taget for Folk, der nyde de Levnedsmidler, der er Tale om, at skærmes mod en saadan langsom Førgiftning, værnes mod farlige, ja, efter Omstændighederne maaste livsfarlige Sygdomme, der paadrages ved Hjuelpen af disse Ting i stor Mængde. At henvise til Sundhedsvedtægterne, kan jo aldeles ikke nytte noget. For det første er der jo mange Steder, hvor